

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Κλεισθένους 15, 1ος όροφος, 105 52 ΑΘΗΝΑ ΧΡΟΝΟΣ 3ος ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1990 ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 16

Χριστουγεννιάτικες Σκέψεις

«...ΔΕΥΤΕ ΙΔΩΜΕΝ ΠΙΣΤΟΙ
ΠΟΥ ΕΓΕΝΝΗΘΗ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ...»Γράφει: ο Δάσκαλος
Γεώργιος Λ. Πατραμάνης

Όλος ο χριστιανικός κόσμος πανηγυρίζει και φέτος με ξεχωριστή λαμπρότητα την ενανθρώπιση του Σωτήρος. Ο Υιός και λόγος του Θεού κατέρχεται από τους ουρανούς στη γή, για να ανεβάσει τον άνθρωπο προς τα ψηλά. Ο Θεός γίνεται Υιός ανθρώπου για να γίνει ο άνθρωπος Υιός του Θεού. Ο Θεός ενανθρωπίζεται, για να θεωθεί ο άνθρωπος.

«Ο Πατήρ ηυδόκησεν, ο Λόγος σαρξ εγένετο και η Παρθένος έτεκε Θεόν ενανθρωπήσαντα. Αστήρ μηνύει.

Μάγοι προσκυνούσι.

Ποιμένες θαυμάζουν και η κτίσις αγάλλεται».

Με τι γλυκύτητα ξετυλίγει μπροστά μας ο εκκλησιαστικός μνηογράφος το μυστήριο της γεννήσεως!

«Μένω έκπληκτος μπροστά στο θαύμα», αναφωνεί ο ιερός Χρυσόστομος και συνεχίζει «...Ο καθισμένος σε θρόνο ψηλό και υπερυψωμένο τοποθετείται σε φάτνη. Ο αψηλάφητος αγκαλιάζεται από ανθρώπινα χέρια. Αυτός που έσπασε τα δεσμά της αμαρτίας τυλίγεται με σπάργανα, επειδή αυτή είναι η θέλησή του. Γιατί θέλει να μετατρέψει την ατιμία σε τιμή και να ντύσει την αδοξία με δόξα.

Μέσα σ' αυτό το καταχρυσωμένο, μέσα σε βροχές και χιόνια, μέσα στη δίνη της σύγχρονης καταναλωτικής κοινωνίας, ένα φως απαλό, θερμαίνει ξανά τέτοιες μέρες τις καρδιές μας. Είναι το φως και η ζεστασιά της Βηθλεέμ! Είναι αυτό, που ξανά μας θυμίζει πως είμαστε άνθρωποι! Είναι το φως της χαράς και της ελπίδας για μια καλύτερη αυγή. Είναι το ολόγλυκο φως που λάμπει από το σκοτεινό σπήλαιο και δε σβήνει ποτέ, αυτό που μέσα στις δύσκολες ώρες της ζωής μας, μέσα στην πίκρα από το χθες και τη βαριά αγωνία για το αύριο μας ημερεύει την ψυχή και μας γεμίζει με ζεστασιά κι ελπίδα.

(συνέχεια στη σελ. 2)

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΖΙΤΣΑΣ-ΜΑΖΑΡΑΚΙΟΥ
ΧΡΗΣΕΙ ΔΙΑΠΛΑΤΥΝΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΤΟΣΤΡΩΣΗΣ

Ενας δρόμος πάρα πολύ αξιόλογος που συνδέει τη Ζίτσα και τα γύρω χωριά της με τα χωριά του ποτιστικού από τον Καλαμά κάμπου Μαζαρακίου Ριαχόβου κ.λπ. δεν είναι άλλος από τον δρόμο της Παγούνας.

Δυστυχώς όμως ο δρόμος αυτός έχει ξεχαστεί σχεδόν εντελώς από τους τοπικούς παράγοντες. Για την ιστορία, η διάνοιξη του δρόμου αυτού έγινε λίγους μήνες προ του ελληνο-ιταλικού πολέμου 1940 από το στρατό, με τη βοήθεια των πολιτών από τα γύρω χωριά.

Για κάποια χρόνια χρησιμοποιήθηκε από το ΚΤΕΛ Ιωαννίνων με τα μικρά τότε λεωφορεία για την εξυπηρέτηση των κατοίκων με τη Ζίτσα, Πρωτόπαπα και Γιάννινα. Αργότερα, η συγκοινωνία άλλαξε πορεία και δεν ξαναπέρασε από την ΠΑΓΟΥΝΩ, το λεγόμενο βουνό του Μαζαρακίου.

Ταυτόχρονα δε, σταμάτησε και η σχετική συντήρηση του δρόμου που κατά καιρούς γινόταν. Στο πέρασμα του χρόνου όμως ο δρόμος αυτός έχει γίνει σχεδόν αδιάβατος ιδιαίτερα για τα μικρά αυτοκίνητα. Μόνο κάποιο φορτηγό ή μεγάλο αγροτικό θα μπορούσε σήμερα να διαβεί, και αυτό με μεγάλη δυσκολία.

Καλό θα ήταν να υπάρξει κάποια μέριμνα κάποια φροντίδα από τους αρμόδιους παράγοντες του τόπου μας, προκειμένου να προγραμματιστεί το αξιόλογο πράγματι τούτο έργο του δρόμου ΖΙΤΣΑΣ - ΜΑΖΑΡΑΚΙΟΥ, δια της διαπλάτυνσης και ασφαλτόστρωσής του.

Είναι ένας δρόμος σύντομος και ζωτικός που θα ανακουφίσει τους κατοίκους των γύρω χωριών του ποτιστικού κάμπου Καλαμά, καθώς και τα χωριά

(συνέχεια στη σελ. 4)

ΕΥΧΕΣ

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΛΙΓΟΨΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΕ ΟΛΟΥΣ
ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΑΝΟΥΣ ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ,
ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΙΚΟ, ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ
ΤΟ 1991

Ο Πρόεδρος
Κώστας Γραβάνης

Στους αγαπητούς συμπατριώτες και φίλους μου
εύχομαι ολοψύχως ΕΥΤΥΧΕΣ & ΕΙΡΗΝΙΚΟ
το Νέο Έτος 1991

Αθήνα 31.12.1990

Αθανάσιος Θεοχάρης
Ναύαρχος ε.α.Μπροστά
στη φάτνη σου Χριστέ

Μπροστά στη φάτνη σου Χριστέ
απ' τ' άστρο οδηγημένη
να γονατίσει έσπευσε
όλη η Οικουμένη.

Μπροστά στη φάτνη σου Χριστέ
το κάθετι εστάθη
και των Αγγέλων ταπεινά
ακούονται τα ωσανά
απ' τ' ουρανού τα βάθη.

Η γέννησή Σου σκόρπισε
αγάπη και γαλήνη
είθε να φέρεi σ' όλους μας
την «Επί γης Ειρήνη».

Αθηνά -Χριστόφ. Σιώκα

Στα εγκαίνια της Εκκλησίας Αγ. Νικολάου το έτος 1982 ο παπάς του χωριού αιδ. Ανδρέας Γκόγκος, σέρνει πρώτος το χορό. Ακολουθούν ο πρόεδρος της Αδελφότητας και άλλοι συγχωριανοί. Φωτογραφία από το αρχείο του Λ.Μ.

Ευχές από τον Παπανδρέα

Με την ευκαιρία των εορτών εύχομαι στους απανταχού Λιγοψινούς, όπως διέλθουν τις άγιες ημέρες των Χριστουγέννων με υγεία, αγάπη και οικογενειακή θαλπωρή. Ο Νέος Χρόνος να χαρίσει ειρήνη, ευτυχία και χαρά σε όλο τον κόσμο.

Ο ΙΕΡΕΑΣ ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΚΟΓΚΟΣ

Επιστρέφοντες από κάποιο εκκλησιασμό. Εξ αριστερών: Δημήτριος Καλτσογιάννης, Ιωάννης Ζαφείρης, Ιωάννης Παπαναστασίου, ο μπαρμπα-Μήτρος Πατραμάνης, Βασίλειος Χατζάρας, Γεώργιος Πατραμάνης και Ευάγγελος Καλτσογιάννης

Ξεντεμεμένοι - Απόδημοι
Ηπειρώτες

Πλαισιώστε και διαφυλάξτε τις ιστορικές μας
Αδελφότητες και τους Συλλόγους μας
Είναι αιμοδοτές πατριωτισμού & αλτρουισμού
Είναι θεματοφύλακες των παραδόσεών μας

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ
Ο ΣΠΥΡΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣΓΡΑΦΕΙ
Ο ΣΩΤΗΡΗΣ Κ. ΛΑΛΟΣ

Ο κύκλος της ζωής μεγάλος ή μικρός κλείνει κάποτε για όλους. Όλοι γνωρίζουμε ότι ο βίος στον κόσμο τούτον είναι και περνάει σαν ένα όνειρο. Εκείνο που μετράει στο γρήγορο πέρασμα της ζωής μας είναι ασφαλώς τα έργα και οι πράξεις που αφήνει ο άνθρωπος φεύγοντας για το μεγάλο ταξίδι.

Αιώνια μένει η μνήμη γι' αυτούς που το πέρασμά τους το χρησιμοποιούν για το καλό του συνόλου και η αρετή λάμπει ύστερα κι από το θάνατο.

Πριν ένα μήνα περίπου, συγκεκριμένα στις 11/11/90 έκλεισε και για τον Μπαρμπα-Σπύρο μας ο κύκλος της ζωής του. Εφυγε αφήνοντας σε μας την οδύνη και την πίκρα που γεννάει ο θάνατος ενός πολύ αγαπητού προσώπου, αλλά και την παρηγοριά ότι το όνομά του θα μένει για πάντα σεβαστό.

Λίγα λόγια στην εφημερίδα που αυτός ίδρυσε, αφιερωμένα στη μνήμη του είναι νομίζω χρέος και δείγμα ευγνωμοσύνης.

Στην όμορφη Λιγοψά μας γεννήθηκε ο Μπαρμπα-Σπύρος το 1912.

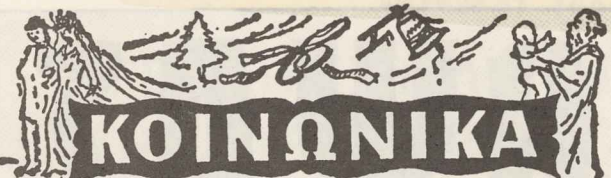
Το 1926 σε ηλικία μόλις 14 χρονών ορφανός από πατέρα κατηφόρισε από την ιδιαίτερα μας πατρίδα στην πρωτεύουσα προς αναζήτηση τύχης.

Φοβερά αφιλόξενη η Αθήνα στα πρώτα βήματα της σταδιοδρομίας του. Παλεύει σκληρά, αλλά δραστήρια και με θάρρος για να επιβιώσει, κάγοντας τον μικροπωλητή στα διάφορες πραγματίες. Γεύτηκε όλες τις κακουχίες στην προσπάθειά του αυτή.

Μεγάλη και στυφή η πίκρα για όλα τα φτωχά παιδιά που ξενητεύονται ψάχνοντας για κάποια δουλειά, απροστάτευτα και αβοήθητα. Αχώριστος σύντροφος ο πόνος στη ζωή τους.

Κάνω τώρα τη σκέψη, καθώς ξετυλίγεται στο νου μου το κουβάρι της ζωής του πως τις δύσκολες εκείνες ώρες έκανε έναν όρκο στον εαυτό του και στην κοινωνία, να μην αφήσει αβοήθητο συνάνθρωπό του σε όλη την πορεία της

(συνέχεια στη σελ. 2)

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Λίτσα σύζυγος του Αγγέλου Ασανίτη, Διευθυντή εργοστασίου της ΜΙΣΚΟ, γαμπρός του Σωτήρη Μαντζίκα, απέκτησε την 26.12.90 δεύτερο υιό.

Η εφημ. «Τα Ν.τ.Λ.» εύχονται να τους ζήσει.

ΓΑΜΟΙ

Το Σάββατο 29.12.90 στην εκκλησία Αγίας Αικατερίνης στο Μπουρνάκι έγιναν οι γάμοι του Παναγιώτη Αλέκου Μπαϊμάκα και της Αλεξάνδρας Γρίμα.

Τα Ν.τ.Λ. εύχονται στους νεο-υμφους βίον ευτυχή και αν-δόσπαρτον.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον Παναγιώτη, υιό του Αλέκου Μπαϊμάκα, για το γάμο του με την Αλεξάνδρα Γρίμα, ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένοι και με καλούς απογόνους.

Οικογ. Νικολ. Χριστ. Σιώκα

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στον αγαπητό Αγγέλο Ασανίτη, Δ/ντή της ΜΙΣΚΟ και τη σύζυγό του Λίτσα, που απέκτησαν τον δεύτερο υιό τους, ευχόμαστε ολόψυχα να τους ζήσει.

Οικογ. Χαρίλ. Χ. Μαντζίκα

ΕΦΥΓΕ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ
Ο ΣΠΥΡΟΣ ΓΟΥΝΑΡΗΣ

(Συνέχεια από σελ. 1)

ζωής του. Ορκο που τήρησε με ευλάβεια μέχρι την τελευταία πνοή του.

Το 1935 παντρεύεται με τη Τάσω του Κώτσιου Λάλου, μια γυναίκα με σπάνια ψυχικά χαρίσματα, πιστή σύντροφος σε όλη του τη ζωή. Οι δυο τους αποτελούν ένα ζευγάρι γεννημένο κυριολεκτικά για καλοσύνες.

Τον ίδιο χρόνο αρχίζει την επαγγελματική του καριέρα σαν κουλτουροποιός στην οδό Κορυτσάς 1, όπου πέρασε τα μισά περίπου χρόνια της ζωής του. Δουλειά σκληρή με ξενόχτι, με δυσκολίες, ο Μπάμπας-Σπύρος όμως είναι ακούραστος. Παλεύει για να ζήσει την οικογένειά του, αλλά και για να φανεί χρήσιμος στους συνανθρώπους του.

Εδώ το μικρό αυτό φουρνάκι και το φτωχό σπιτάκι που βρίσκεται απέναντι γίνονται ένας σταθμός, ένα άσυλο για κάθε πάσχοντα συγχωριανό μας, κοντοχωριανό μας και γενικά για κάθε άνθρωπο.

Η βοήθεια προσφέρεται με απλοχεριά και είναι πολύπλευρη. Πόσες και πόσες περιπτώσεις δεν θα μπορούσε αλήθεια να αναφέρει κανείς! Θα περιοριστώ όμως σε κάτι το πολύ χαρακτηριστικό που φανερώνει την απέραντη καλοσύνη και το μεγαλείο της ψυχής του.

Στις μαύρες μέρες της κατοχής, όταν κάποιοι φρόντιζαν λίγο αλευράκι και κάποια όσπρια να τα μετατρέψουν σε λίρες και σε ακίνητα, εκείνος και από το υστέρημά του, πολλές φορές, ζύμωνε και μοίρα-

ζε δωρεάν ψωμάκι, λίγη ζεστή μπομπότα για να κρατήσει στη ζωή δυστυχισμένα πλάσματα της εποχής εκείνης.

Δεν τον κυρίεψε η αχορτασιά του πλούτου και έκανε δική του υπόθεση την πείνα και τη δυστυχία του συνανθρώπου του τις σκληρές εκείνες μέρες.

Ο Μπάμπας Σπύρος, που με τόση αγάπη φρόντιζε για τους συνανθρώπους του, φυσικό ήταν για τη χήρα μάνα του και τις αδελφές του το ενδιαφέρον να είναι πολλαπλάσιο. Από νεαρούλης ακόμα, στάθηκε κυριολεκτικά προστάτης στην οικογένειά.

Σπάνια περνούσε μήνας χωρίς η μάνα του ή Γιαγιά Κούλα να πάρει την επιταγή της ή το δέμα με τα καλούδια από το γιόκα της το Σπύρο.

Ανήσυχος, δημιουργικός και έχοντας πάντοτε κατά νου και το χωριό μας, πρωτοστάτησε με άλλους συγχωριανούς μας στην ίδρυση της αδελφότητας και είναι επίσης ο ιδρυτής της εφημερίδας μας.

Είναι παρήγορο για τον αξέχαστο Μπάμπας-Σπύρο ότι έφυγε κάτω από την απέραντη αγάπη, τη λατρεία και τη ζεστασιά ολόκληρης της οικογένειάς του.

Ακούραστα και με αυτοθυσία η Τάσω του, οι κόρες του και γαμπροί του, ακόμα και τα εγγονάκια του στάθηκαν πάνω από το προσκέφαλό του στο κρεβάτι του πόνου, μέχρι τη στιγμή που βασίλεψαν τα μάτια του.

Στις 13/11 στη νεκρώσιμη ακολουθία στο κοιμητήριο του Ζωγράφου, η οικογένειά του, οι συγγενείς του, οι συγχωριανοί, οι γείτονες από την Κορυτσά και οι γνωστοί του μέσα σε μια απέραντη θλίψη και οδύνη την ώρα που ο άξιος συγχωριανός μας Γιάννης Παπαναστασίου εκ μέρους της Αδελφότητας εκφωνούσε τον τόσο συγκινητικό επικήδειο, όλοι με δάκρυα στα μάτια τον αποχαιρετούσαν με ένα στερνό αντίο.

Δυό-τρεις μέρες αργότερα, η αδελφότητα του χωριού μας πραγματοποιούσε την αρχαιρεσιακή Συνέλευση. Μιά θέση ήταν κενή και η απουσία του μεγάλη. Όλοι οι ομιλητές, ο καθένας με τα δικά του απλά

Χριστουγεννιάτικες Σκέψεις

«... ΔΕΥΤΕ ΙΔΩΜΕΝ ΠΙΣΤΟΙ
ΠΟΥ ΕΓΕΝΝΗΘΗ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ...»

(συνέχεια από την 1η σελίδα)

Είκοσι αιώνες τώρα το σκορπάει γελαστό το θεϊκό βρέφος της Βηθλεέμ. Μέσα στις παγωνιές μιας ανελέητης πάλης για μια ανθρωπινή ζωή, ολόλαμπρο το άστρο της Βηθλεέμ μας δείχνει έναν καλύτερο δρόμο. Ο δρόμος αυτός είναι η ΑΓΑΠΗ. Και είναι από Θεού ετοιμασμένος για μας.

«Χριστός γεννάται, δοξάσατε.

Χριστός εξ ουρανών απαντήσατε.

Χριστός επί γης, υψώθηκε.

Ασάτε τω Κυρίω πάσα η γη...»

Η απέραντη αγάπη του Ουράνιου Πατέρα τον ώθησε κι έστειλε τον Υιό του τον μονογενή στη γη και μάλιστα με τέτοιο ταπεινό τρόπο, για τη δική μας σωτηρία.

Και τα δώρα της κτίσης. «Οι Αγγελοι τον ύμνον, οι ουρανοί τον Αστέρα, οι Μάγοι τα δώρα, οι ποιμένες το θαύμα, η γη το σπήλαιον, ημείς δε Μητέρα Παρθένον...» δείχνουν ότι η ΑΓΑΠΗ είναι η αποδοχή της πεποίθησης ότι τίποτε ανθρώπινο δεν μπορεί να είναι ξένο ούτε σε μας, ούτε στον Θεό.

Μεγάλο το καθήκον μας, μεγάλη η υποχρέωσή μας και η ευθύνη μας απέναντι στον ενανθρωπήσαντα Υιό και Λόγο του Θεού.

Την αγάπη του καλούμεθα να κάνουμε θρόνο στις καρδιές μας και οδηγό στη ζωή μας.

Τώρα που οι γλυκότητες καμπάνες μας καλούν για να μας πουν «... Δεύτε ιδώμεν πιστοί πού εγεννήθη ο Χριστός...» Εμείς οι άνθρωποι, σαν άλλοι μάγοι, σαν άλλοι ταπεινοί βοσκοί, έχουμε χρέος να του προσφέρουμε τα δώρα της καρδιάς μας και να τον παρακαλέσουμε να χαρίζει σ' όλο τον κόσμο υγεία και χαρά, ειρήνη και πρόοδο, αγάπη και καλοσύνη.

Μακάρι το αστέρι το φωτεινό να οδηγεί τη σκέψη και τα βήματά μας προς την «Ανθ' Βηθλεέμ» για να συμπάλλουμε μαζί με τους αγέλους.

Δόξα εν υψίστοις Θεώ
και επί γης ειρήνη
εν ανθρώποις ευδοκία»

και αυθόρμητα λόγια αναφέρθηκαν μέσα σε γενική συγκίνηση στη μνήμη του.

Ανεκτίμητη χαρακτήρισε ο πρόεδρος, Λεωτέρης Μαντζίκας, την προσφορά του στην αδελφότητα και στο χωριό. Ευεργέτη για πολλά φτωχά παιδιά του χωριού μας ήταν η έκφραση του Δημοσθένη Ηγουμένου και ΜΑΝΑ του χωριού τον είπε ο Χριστόφορος Τζίκης.

Πόσο ανάλαφρα θα νιώσει αλήθεια εκείνη τη στιγμή εκεί στον αιώνιο ύπνο του!

Τίποτε δεν είναι ωραιότερο από την αναγνώριση των συνανθρώπων, όταν φεύγοντας εκπληρώνει το καθήκον του σαν άνθρωπος, αφήνοντας μνήμη μεγάλης ανθρωπιάς.

Στη σημερινή εποχή, εποχή φοβερής κρίσης όλων των ηθικών αξιών, φωτεινά παραδείγματα σαν το δικό σου, Μπάμπας-Σπύρο, αποτελούν το φάρο και την πυξίδα που δείχνει την πλεύση της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας.

Πόσο όμορφη θα ήταν η κοινωνία μας, πόσο ευτυχισμένος θα ήταν ο κόσμος μας, αλήθεια, αν όλοι οι άνθρωποι είχαν τον χαρακτήρα του.

Αιώνια η μνήμη σου, Μπάμπας Σπύρο μας. Θα ζεις πάντοτε ανάμεσα, όχι μόνο στους δικούς σου, αλλά και στους συγχωριανούς σου και σε όλους ακόμα έτυχε να σε γνωρίσουν.

Στα 50 χρόνια του έπους του 1940

του ΠΡΟΚΟΠΗ ΚΑΤΣΕΛΗ

Προέδρου Συντεχνίας Αρτοποιών Αθηνών

(Αναδημοσίευση από την εφημ. «Η ΑΡΤΟΠΟΙΪΑ»)

Το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1940 όταν χτυπούσαν οι σειρήνες του συναγερμού και ο πανίσχυρος εχθρός παραβίαζε τα σύνορά μας από την Καστοριά μέχρι την Κέρκυρα, όλος ο ελληνικός λαός μαζί με την τότε πολεμική και πολιτική ηγεσία απάντησε όχι, το οποίο έλαμψε σαν ένα φωτεινό αστροπελέκι σε όλους τους σκλαβωμένους λαούς της Ευρώπης και ετύφλωσε κυριολεκτικά τους σιδηρόφρακτους επιδρομείς και αφού τους συνέτριψε η ορμή του Ελληνα φαντάρου και η λόγχη του τσολιιά στα στενά του Καλακίου, στα φαράγγια και τις βουνοκορφές της Πίνδου, τους πέταξε πέρα από τα σύνορα, απηφώντας και τα αεροπλάνα του και τις μυριάδες λόγχες και τανκς για τα οποία ήταν περήφανος ο αρχηγός των επιδρομέων. Παρά τις κακουχίες του χειμώνα και όλες τις άλλες στερήσεις ο στρατός μας απελευθέρωσε τη μία μετά την άλλη τις διάφορες πόλεις της Βορείου Ηπείρου και αν δεν επεγείβαινε ο πανίσχυρος στρατός του Χίτλερ, σίγουρα ο ελληνικός στρατός θα επιτελούσε το πρωτοφανές θαύμα να πετάξει στη θάλασσα τους επιδρομείς. Πάντως η νίκη των Ελλήνων στο Καλακί και την Πίνδο ε-

πληνσε όλους του λαούς που ήταν σκλαβωμένοι. Είναι ανάγκη τώρα οι νέοι μας, και ιδιαίτερα εμείς οι Ηπειρώτες, που το πρώτο χτύπημα υπέστησαν οι φαντάροι και οι αξιωματικοί της 8ης ηπειρωτικής μεραρχίας, το πλείστον αρτοποιόι και αρτεργάτες, να μην λησμονούμε ποτέ την ημέρα αυτή και να την μνημονεύουμε στα παιδιά μας και ακόμα να διαλαλούμε την πίστη μας ότι τα χιλιάδες μνήματα, αγώνων και γνωστών ηρώων του 1940, στην σκλαβωμένη Βόρειο Ηπειρο δεν μπορούν να μένουν χωρίς μνημόσυνο από ορθόδοξο παπά και την παρουσία της ελληνικής πατριδας για την ανάλογη κάθε φορά προσφορά τιμής σε αυτούς.

Αυτό είναι ευθύνη του ελεύθερου κόσμου σήμερα. Αλλά προπάντος πρέπει να είναι αξίωση όλων των Ελλήνων, όλων των εποχών να να γκρεμίσουν τα συρματοπλέγματα, που χωρίζουν τον κόσμο αυτό, καθώς και τα σύγχρονα συρματοπλέγματα του Αττίλα, που χωρίζουν την Κύπρο και τον λαό της στα δύο. Η πίστη μας στα ελληνικά πεπρωμένα και την ιστορία, θα είναι αργά ή γρήγορα, μια νέα καθολική νίκη.

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ
ΣΤΟΝ ΣΠΥΡΟ ΓΟΥΝΑΡΗ

ιδρυτή της Εφημερίδας μας από τον εκπρόσωπο της Αδελφότητας δάσκαλο Ιωάννη Παπαναστασίου

Σεβαστέ μας θείε Σπύρο,

ως εκπρόσωπος της Αδελφότητας Λιγοψινών «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ», έχω την τιμή και το θλιβερό καθήκον να σου απευθύνω «εξόδιον ύμνον και επιτάφιον», την ώρα αυτή που πραγματοποιείς το στερνό σου ταξίδι και σε συνοδεύουμε στην τελευταία σου κατοικία.

Την ώρα αυτή, που σκιά και οσμή θανάτου βαρύνει τον χώρο του ναού, καθώς σε αποχωρίζομαστε και σε αποχαιρετούμε, μας συνένει όλους δικαιολογημένη θλίψη, γιατί είναι «όντως φοβερότατο το του θανάτου μυστήριο».

Ως χριστιανοί, όμως, έχοντας ελπίδα ζωής αιώνιου, παρηγορούμαστε, ενθυμούμενοι το αγιολογικό λόγο, που μας βεβαιώνει ότι είναι «μακαρία ή οδός» η πορεία σήμερα, «δι' ήτοιμάσθη σοι τόπος αναπαύσεως».

Ηρθε καιρός, θείε Σπύρο, να αναπαυθείς από τους κόπους και τους πόνους της ζωής.

Πολύ νέος πήρες το δρόμο της ξενιτιάς. Ηρθες στην Αθήνα και σταδιοδρόμησης εδώ με επιτυχία. Και ενώ οι σκληρές βιοτικές ανάγκες σε κρατούσαν στην Αθήνα, η ψυχική σου και η καρδιά σου δεν έφυγαν ποτέ από τη Λιγοψά.

Υπήρξες ένας γνήσιος Ηπειρώτης, ένας μοναδικός Λιγοψινός, ένας σπουδαίος άνθρωπος. Δεν ήσουν ο άνθρωπος της ψυχρής λογικής, αλλά της φλογερής καρδιάς. Δεν ζούσες μόνο για τον εαυτό σου, για την οικογένειά σου. Είχες πολύ ανεπτυγμένη την κοινωνική συνείδηση, γι' αυτό, όταν παρακινούσες και άλλους να δείξουν ενδιαφέρον για τα κοινά, συχνά έλεγες: «Δεν έχουμε μόνο οικογενειακές υποχρεώσεις, έχουμε και κοινωνικές».

Δεν ήσουν ένα δέντρο που έριχνε τον ίσκιό του μόνο στην αυλή του σπιτιού του. Ήσουν ο μεγάλος πλάτανος του χωριού, που ο ευεργετικός ίσκιος του κάλυπτε όλους τους χωριανούς.

Όπως ακριβώς στο μεγάλο πλάτανο βρίσκουν καταφύγιο και προστασία όλα τα πουλιά, έτσι και στο σπίτι του μπάμπας-Σπύρου και της θείας Αναστασίας, εδώ στην Αθήνα, έβρισκαν καταφύγιο και προστασία όλα τα «ξενιτεμένα πουλιά» της Λιγοψιάς, όλοι ανεξαιρέτως οι χωριανοί.

Ο Σπύρος ο Γουνάρης αποτελεί για τους Λιγοψινούς ένα σύμβολο. Ήσουν ο αγνός πατριώτης.

Δικαιολογημένα, λοιπόν, σήμερα οι Λιγοψινοί αισθάνονται ότι ξεράθηκε ένα από τα πλατάνια της Λιγοψιάς.

Υπήρξες ιδρυτικό μέλος της αδελφότητάς μας, ιδρυτής της εφημερίδας μας και πάντα πρωτοστάτης σε καλά έργα. Υπήρξες για μας τους νεότερους υπόδειγμα για μίμηση.

Ευτύχησες να φθάσεις σε βαθύ γήρας και να χαρείς παιδιά και εγγόνια. Αλλά και εκείνα να καμαρώνουν για σένα. Και αποτελεί αυτό ικανοποίηση και δικαίωση, γιατί καθώς επισημαίνει ο σοφός Σολωμώντας «στέφανος γερόντων», τέκνα τέκνων' καύχημα δε τέκνων, πατέρες αυτών».

Είναι καιρός, όμως, να σε αφήσουμε να αναπαυθείς. Εκφράζοντας τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στη σύντροφο και συμπαραστάτη της ζωής σου θεία Αναστασία, στα παιδιά σου, κόρες και γαμπρούς, στα εγγόνια σου και όλους τους οικείους, ευχόμαστε να κατατάξει ο Κύριος την ψυχή σου «ένθα οι δικαιοί αναπαύονται».

Αιώνια σου η μνήμη.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»

Διμηνιαία εφημερίδα των Απανταχού Λιγοψινών Ιωαννίνων

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΗ
Αδελφότητας Λιγοψινών
«Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ» Ιωαννίνων
ΙΔΡΥΤΗΣ:

+ Σπυρίδων Ι. Γουνάρης

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ σύμφωνα με

το νόμο:

Λεωτέρης Χ. Μαντζίκας

Πρόεδρος Δ.Σ.

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:

Παναγιώτης Γ. Μάνος

Μέλη Συντ/κής Επιτροπής:

Χαρίλαος Χ. Μαντζίκας

Νικόλαος Χ. Σιώκας

Αλέξανδρος Μ. Λάλος

Ιωάννης Μ. Ζαφείρης

Σωκράτης Ν. Τζιάφρος

Θεόδωρος Θ. Δήμος

Γεώργιος Σ. Δήμος

Ευάγγελος Χ. Πίνας

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ-ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Αδελφότητα Λιγοψινών Ιωαννίνων

Κλεισθένους 15, 105 52 Αθήνα

Τηλ. 3240 120, 3240 351

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού δρχ. 1000

Εξωτερικού δολ. 20

Δωρεάν αποστολή σε:

Σωματεία - Υπηρεσίες - Εφημερίδες - Περιοδικά - ΝΠΔ & Δ

Κείμενα προς δημοσίευση, ενάντι

γνωστά γραμμένα στη μια όψη τη

κόλλας κατά δυνατό, συνοπτικά και

πλήρη στοιχεία του αποστολέα με

τά τηλεφώνου. Χειρόγραφα δημο

σιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται.

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση

άρθρων, εικόνων κ.λπ. χωρίς την έγ

κριση της εφημερίδας μας.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

Παύλος Μπαλαγιάν

Τηλ. 52 40 761

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ:

ΑΡΤΙΝ Αθήνα - Πάτρα

Γερανίου 6 - Τηλ. 52 40 761

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ 18 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1990

Στις 18 Νοεμβρίου 1990, πραγματοποιήθηκε, με μεγάλη επιτυχία η τακτική αρχαιρεσιακή Συνέλευση των Μελών της Αδελφότητας.

Μέσα σε μια πολιτισμένη ατμόσφαιρα, με πνεύμα συνεργασίας, ομόνοιας και κυρίως αγάπης για το χωριό μας τη Λιγοψά, έγινε ο απολογισμός του απερχόμενου Δ.Σ., συζητήθηκαν τα διάφορα θέματα και προβλήματα που αφορούσαν την Αδελφότητα, ακούστηκαν οι απόψεις και οι προτάσεις των μελών και λήφθηκαν ομόφωνα οι αποφάσεις γύρω από το έργο και το μέλλον της Αδελφότητας.

Το απερχόμενο Δ.Σ. υπό την προεδρία του Λευτέρη Μαντζίκου φρόντισε να δώσει τη μέρα αυτή ένα γιορταστικό τόνο. Μεζέδες, γλυκά και διάφορα ποτά, ακόμη και Λιγοψινά τσίπουρο, περιμεναν τα μέλη της Αδελφότητας. Ετσι, δημιουργήθηκε μια καθόλα ευχάριστη ατμόσφαιρα και οι παραβρεθέντες πέρασαν μια χαρούμενη Λιγοψινή βραδιά.

Πρόεδρος της Γενικής Συνέλευσης εκλέχθηκε ο Σωτήρης Λάλος, την οποία διπύθηκε με άγιο τρόπο βοηθούμενος από τα υπόλοιπα μέλη του προεδρείου Δάη Συνογιώργου και Κων/νο Δ. Θεοχάρη.

Μέλη της εκορευτικής Επιτροπής εκλέχθηκαν οι: Μιχάλης Πίνας, Μανούσος Ψιλλάκης και Γιώργος Π. Δήμος.

Στην αρχή ο πρόεδρος του απερχόμενου Δ.Σ. Λευτέρης Μαντζίκας απύδυνε σύντομο χαιρετισμό στα μέλη της Αδελφότητας. Τόνισε κυρίως το πνεύμα συνεργασίας, αγάπης και ομόνοιας, που διέκρινε το απερχόμενο Δ.Σ. Ευχήθηκε το πνεύμα αυτό να συνεχιστεί και να διαφυλαχτεί σαν κόρη οφθαλμού τόσο μεταξύ των μελών της Αδελφότητας όσο και όλων των Λιγοψινών. Στη συνέχεια έκανε σύντομη αναφορά, στον προσφάτως, εκλιπόντα συγχωριανό μας Σπύρο Γούναρη από τα πλέον ενεργά μέλη της Αδελφότητας ιδρυτικό μέλος αυτής και ιδρυτής της εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» στη μνήμη του καθώς και σ' όσους συγχωριανούς έφυγαν από κοντά μας στην διετία που πέρασε, κρατήθηκε ενός λεπτού σιγή.

Ακολουθώντας ο Αντιπρόεδρος Αλέξανδρος Λάλος έκανε τον διοικητικό απολογισμό του απερχόμενου Δ.Σ. λέγοντας τα παρακάτω:

Αγαπητοί Συγχωριανοί

Σας ευχαριστώ θερμά εκ μέρους του απερχόμενου Δ.Σ. που ανταποκριθήκατε στο κάλεσμα και βρίσκεστε σήμερα κοντά μας, να ενημερωθείτε γύρω από το έργο της Αδελφότητας των δύο τελευταίων χρόνων, να συζητήσουμε μαζί τα προβλήματα της Αδελφότητας και γενικότερα του χωριού μας, να πάρουμε αποφάσεις και τέλος να εκλέξουμε το νέο Δ.Σ. της επόμενης διετίας.

Το απερχόμενο Δ.Σ. με γνώμονα πάντα την αγάπη, την ομόνοια, την ομοψυχία και τη συνεργασία με τους άλλους φορείς του χωριού μας, προσπάθησε να φέρει σε πέρας και να συνεχίσει το τόσο δημιουργικό έργο της Αδελφότητας. Ένα έργο που σεις σήμερα θα κρίνετε...

Αν και πάντα προσπαθούσαμε να σας κρατούμε ενήμερους, τότε με εγκυλίους και τότε με την εφημερίδα μας, γύρω από τα θέματα τα διάφορα προβλήματα και την δραστηριότητα της Αδελφότητας, κρίνουμε σήμερα σκόπιμο να κάνουμε μια όσο το δυνατόν σύντομη αναδρομή, στο τι έγινε τα δύο τελευταία χρόνια.

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με μεγάλη συμμετοχή συγχωριανών και φίλων του χωριού μας, έγινε ο επίσημος χορός 1989 στο κέντρο Καλαμπόκα. Όπως θα ξέρετε ο χορός αυτός είναι και η κύρια πηγή εσόδου για την Αδελφότητά μας. Δυστυχώς, για διάφορους κυρίως συγκυριακούς, λόγους δεν μπορούσαμε να οργανώσουμε χορό και τον προηγούμενο χρόνο. Κάτι τέτοιο για παράδειγμα, έγινε και σήμερα που, ενώ, όπως θα ξέρετε είχαμε κανονίσει, ύστερα από τη Συνέλευση να ακολουθήσει γλέντι, ο απροσδόκτος θάνατος του αγαπημένου σε όλους συγχωριανού μας Σπύρου Γούναρη, άλλαξε όπως ήταν φυσικό το πρόγραμμα.

Οργανώσαμε με μεγάλη επιτυχία και με τη συνεργασία των άλλων φορέων του χωριού μας τα δεύτερα «ΛΙΓΟΨΙΝΑ 1989» όπου παρουσιάστηκε βραβευμένο αλβανικό συγκρότημα, σχεδόν όλοι οι Ηπειρώτες τραγουδιστές, το Λύκειο Ελληνίδων Ιωαννίνων με τρία χορευτικά συγκροτήματα και τέλος το χορευτικό του χωριού μας.

Υστερα από επιθυμία την οποία όπως ήταν φυσικό σεβαστήκαμε, την οργάνωση των εκδηλώσεων «ΛΙΓΟΨΙΝΑ 1990» ανέλαβε ο πολιτιστικός Σύλλογος.

Συνεχίστηκε τέλος, και παρά τις κακές καιρικές συνθήκες, η παράδοση του γιορτασμού της δεύτερης ημέρας του Πάσχα στο χωριό με κοινό γλέντι και γεύμα όλων των συγχωριανών.

Στο σημείο αυτό το Δ.Σ. αισθάνεται την ανάγκη να ευχαριστήσει τα κλιμάκια της Αδελφότητας, Ιωαννίνων και Πατρών και κυρίως τους αντιπροσώπους Ιωαννίνων Βαγγέλη Κλειτσα, Τόλη Μακρή και Κώστα Τσέφο για την πολύτιμη προσφορά τους στην επιτυχία όλων των εκδηλώσεων που έγιναν στο χωριό μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΚΑΛΥΨΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τη διετία που πέρασε, με δαπάνη της Αδελφότητας που έφθασε στο ποσό των δρχ. 2.500.000 περίπου, ολοκληρώθηκαν τα έργα διαμόρφωσης του χώρου του σχολείου. Ετσι ο χώρος αυτός σήμερα, εκτός από το ότι είναι ένα θαυμάσιο αθλητικό κέντρο για τη νεολαία μας, μπορεί να χρησιμοποιεί για την διοργάνωση κάθε εκδήλωσης, συναυλίες, θέατρο, ακόμη γίνεται σκέψη και για το γιορτασμό του πανηγυριού μας. Είναι πράγματι ένας χώρος που σπάνια βρίσκεται σήμερα ακόμη και σε μεγάλους Δήμους.

Για τις ανάγκες του χωριού μας και ύστερα από αίτημα του Κοινοτικού Συμβουλίου αγοράστηκε ένα φωτοτυπικό μηχάνημα, αξίας 288.000 δρχ. Επίσης αγοράστηκαν σωλίνες ποσού δρχ. 102.000 για την επέκταση του δικτύου ύδρευσης μέχρι τον Άγιο Ιωάννη όπου είναι και το κυνηγητικό περίπτερο.

Τέλος, όπως θα ξέρετε, η Αδελφότητα έχει αναλάβει την όλη δαπάνη μεταφοράς των απορριμμάτων από δρχ. 150.000 το χρόνο, λύνοντας έτσι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα του χωριού μας. Επίσης, από την Αδελφότητα καταβάλλεται το ποσό των δρχ. 180.000 περίπου ετησίως για την αμοιβή ιερογύαλι από τον οποίο στερείται σήμερα το χωριό μας.

Πάντα προσπαθήσαμε να είμαστε κοντά στα προβλήματα και κυρίως τα οικονομικά, της κοινότητάς μας, γιατί όπως όλοι μας ξέρουμε οι πόροι του χωριού μας είναι ελάχιστοι και κάποιος θα πρέπει να βοηθήσει για την κάλυψη τουλάχιστον των βασικών λειτουργικών δαπανών.

ΒΡΑΒΕΙΑ ΜΑΘΗΤΩΝ

Η Αδελφότητα, όπως και στο παρελθόν, δείχνοντας ιδιαίτερη ευαισθησία για τη νεολαία του χωριού μας, εκτός των άλλων δαπάνησε και το ποσό των δρχ. 732.000 για βράβευση των αριστούχων μαθητών όλων των βαθμίδων. Για τον ίδιο σκοπό, διατέθηκε μέσω της Αδελφότητας και το ποσό των δρχ. 300.000 που ήταν προσφορά του προέδρου Λ. Μαντζίκου, τον οποίο και ευχαριστούμε.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

Παρά τις δυσκολίες, χωρίς καμιά καθυστέρηση και πάντα με πλούσιο υλικό, συνεχίζεται η έκδοση της εφημερίδας μας. Όπως, πολλές φορές έχουμε πει, η εφημερίδα μας δεν είναι τέλεια, είναι όμως η καλύτερη στο χώρο της. Αυτό βγαίνει τουλάχιστον από τα μηνύματα που έρχονται στη σύνταξη, από ξένους κυρίως ανθρώπους. Γιατί, όπως θα ξέρετε, η εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ» στέλνεται, εκτός από όλους τους χωριανούς σε διάφορους επώνυμους παράγοντες του τόπου μας, σε κοινότητες, Αδελφότητες, διαφόρους τομείς κ.λπ.

Εδώ θέλω φυσικά να σταθώ και να ευχαριστήσω γι' άλλη μια φορά, εκ μέρους του Δ.Σ. τον αρχισυντάκτη Παναγιώτη Μάνο, γιατί στην ουσία, η εφημερίδα είναι έργο δικό του. Χωρίς αυτόν, η έκδοση της εφημερίδας αν δεν θα ήταν αδύνατη θα ήταν τουλάχιστον προβληματική.

Επίσης θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους ενδιαφέρονται και στέλλουν ειδήσεις, άρθρα και διάφορο δημοσιεύσιμο υλικό.

Η εφημερίδα μας δεν θέλει κριτική, θέλει απ' όλους μας συμμετοχή και βοήθημα για να συνεχιστεί και να γίνει ακόμα καλύτερη.

Αγαπητοί Συγχωριανοί,

Το απερχόμενο Δ.Σ. προσπάθησε τη διετία αυτή να δικαιώσει την δική σας εκλογή, προσπάθησε πάντα για το καλύτερο, πάντα με πνεύμα συνεργασίας, αγάπης και ομόνοιας να φέρει σε πέρας το έργο που μας αναθέσατε. Το αν πετύχαμε ή όχι θα το κρίνετε εσείς.

Τελειώνοντας θέλω να τονίσω, ότι η μεγαλύτερη επιτυχία για τα υπόλοιπα μέλη του απερχόμενου Δ.Σ. είναι η παραμονή στη θέση του προέδρου μας Λευτέρη Μαντζίκου.

Στη συνέχεια, ο ταμίας της Αδελφότητας Σωκράτης Τζιάφος έκανε αναλυτικά τον Οικονομικό απολογισμό, παραθέτοντας πλήρη στοιχεία των εσόδων και εξόδων της διετίας.

Την έκθεση της εξελεγκτικής επιτροπής διάβασε ο κ. Παναγιώτης Μάνος.

Ακολούθως, το λόγο πήραν και μίλησαν οι κ. Δημοσθένης Ηγουμένου, Γιάννης Παπαναστασίου, Βασίλης Ζαφείρης, Τζίκης Χριστόφορος, Μάνος Παναγιώτης και Θόδωρος Δήμος. Από τους ανωτέρω έγινε καλόπιστη κριτική και αναπτύχθηκαν διάφορες επικριτικές προτάσεις.

Στη συνέχεια έγιναν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέων οργάνων διοίκησης της Αδελφότητας. Με βάση τους σταυρούς προτίμησης εκλέχθηκαν οι παρακάτω:

1. Για το Δ.Σ.

Ελευθέριος Μαντζίκας
Χαρίλαος Μαντζίκας
Ιωάννης Ζαφείρης
Αλέκος Λάλος
Σωκράτης Τζιάφος
Ιωάννης Παπαναστασίου
Νικόλαος Σιώκας
Θόδωρος Δήμος
Γεώργιος Δήμος
Ευάγγελος Πίνας

2. Για την Ελεγκτική Επιτροπή

Παναγιώτης Μάνος
Μιχάλης Λάλος
Ιωάννης Σιώκας

3. Για την Πανηπειρωτική Συνομοσπονδία

Ελευθέριος Μαντζίκας
Χαρίλαος Μαντζίκας
Ιωάννη Ζαφείρης
Αλέκος Λάλος
Θόδωρος Δήμος

Το εκλεγέν Δ.Σ. θα συγκροτηθεί σε σώμα στην πρώτη συνεδρίασή του.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ

Δεν έχει λήξει το κυνήγι του λαγού; Η φωτογραφία είναι παρμένη σε καιρό που δεν υπήρχε περιορισμός..., που τους λαγούς τους κτυπούσαν στα αμπέλια ακόμη και με τις τσιαλοκόπες

ΣΤΟ ΔΙΑΒΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Μια πολύ μεγάλη ΚΟΣΜΑΝΤΑΜΩΣΗ στη Λιγοψά, εδώ και πολλά χρόνια, στο καθιερωμένο πατροπαράδοτο πανηγύρι. Είναι το Δεκαπενταύγουστο του 1958. Φωτογραφία από το αρχείο του Π.Μ.

Η ΝΕΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΕΡΟΨΑΛΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Κατά τη Γενική Συνέλευση των μελών του Συλλόγου Ιεροψαλτών Νομού Ιωαννίνων «Άγιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης» που έγινε στις 9 Νοεμβρίου 1990, εκλέχθηκε νέο Διοικητικό Συμβούλιο, το οποίο συγκροτήθηκε σε σώμα ως εξής:

Πρόεδρος: Γεώργιος Πατραμάνης.
Αντιπρόεδρος: Μιχαήλ Μπιστας.
Γεν. Γραμματέας: Νικόλαος Λέτσιος.
Ταμίας: Βασίλειος Κύρκος.
Μέλος: Φώτιος Πάνος.

Μην ξεχάτε... Στείλτε τις ειδήσεις σας στο «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ».

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

(Συνέχεια από σελ. 3)

**Απολογισμός - Ισολογισμός
από 13/11/1988 έως 18/11/1990**

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΛΙΓΟΨΙΝΩΝ ΗΠΕΙΡΟΥ «Η ΘΕΟΤΟΚΟΣ»

ΕΣΟΔΑ-ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	ΔΡΧ.	ΔΡΧ.
Υπόλοιπο Ταμείου		
α) Τράπεζα	1.547.099	1.551.487
β) Μετρητά	4.388	371.500
1. Συνδρομές μελών		
2. ΔΩΡΕΕΣ - ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ		
α) ΜΙΣΚΟ Α.Ε.	200.000	
β) Ελευθ. Μαντζίκας	300.000	
γ) Αλκης Στέας	400.000	
δ) Τσέφου Αφροδίτη	5.000	
ε) Γοργίας Δημήτριος	25.000	
στ) Σιώκας Νικόλαος	5.000	935.000
3. ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΑΓΟΡΑ ΧΟΡΟΥ		
ΒΑΝΤΑ ΕΠΕ		276.200
4. ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΧΟΡΟΥΣ		
Χοροεπερίδα 1989		3.563.500
5. ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΤΟΚΟΥΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ		521.816
6. ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΑΝΤΖΕΝΤΑ		121.500
7. ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ		143.800
8. ΕΣΟΔΑ ΑΠΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ		
α) Από τα «ΛΙΓΟΨΙΝΑ»	989.672	
β) Από 2η ημέρα Πάσχα (Αγ. Παρασκευή)	140.800	1.130.472
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ		8.615.275

ΕΣΟΔΑ-ΠΛΗΡΩΜΕΣ	ΔΡΧ.	ΔΡΧ.
1. Συνδρομές ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗΣ		13.700
2. Αμοιβή Ιεροψαλτών		280.500
3. Βραβείο Μασθτών		1.032.000
4. ΕΣΟΔΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ		
α) Μεταφορά απορριμμάτων	304.380	
β) Εξόδα Κηπουρού	40.000	344.380
5. ΑΓΟΡΑ ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΥ ΜΗΧ/ΤΟΣ		288.000
6. ΕΣΟΔΑ 2ης ημέρας Πάσχα		382.508
(Αγ. Παρασκευή)		1.039.457
7. ΕΣΟΔΑ «ΛΙΓΟΨΙΝΑ» 1989		590.146
8. ΕΣΟΔΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ		1.282.123
«ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»		
9. ΕΣΟΔΑ ΧΟΡΟΥ (Κέντρο, εξόδα επίσημων κ.λπ.)		
10. ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΣΟΔΑ		
α) Επίσκεψη Ασθενούς (Ανθοδέσμη)	1.200	
β) Γραμματόσημα	17.210	
γ) Γραφική ύλη	5.740	
δ) Στεφάνια κηδεών	21.000	
ε) Ασφάλιστρα Αυτ/του (Ιατρού)	20.766	
στ) Επιγραφή Ορτολγίου Κωδωνοστασίου	13.000	78.916
11. ΔΑΠΑΝΕΣ ΕΡΓΩΝ		
α) Επίστροφή αλληλ. Σχολείου	2.555.716	
β) Αγορά Σωλήνων (Πετζετάκης)	102.128	2.657.844
ΣΥΝΟΛΟ		7.984.574
Υπόλοιπο Ταμείου σε ΝΕΟ		
α) Μετρητά	92.109	
β) Λογ/σμός Καταθέσεων	538.592	630.701
		8.615.275

ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
Ο ΤΑΜΙΑΣ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΤΖΙΑΦΟΣ

Προϋπολογισμός νέας Διετίας από 19 Νοεμβρίου 1990 μέχρι 20 Νοεμβρίου 1992

ΕΣΟΔΑ	ΔΡΧ.	ΔΡΧ.
Α' ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΤΑΜΕΙΟΥ 19/11/1990		
Μετρητά	92.109	
Καταθέσεις εις ΕΤΕ	538.592	630.701
Β' ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΕΣΟΔΩΝ ΔΙΕΤΙΑΣ		
1. Από εκδηλώσεις (χορούς κ.λπ.)	3.000.000	
2. Από ενισχύσεις φίλων κ.λπ.	500.000	
3. Από τακτικές συνδρομές φίλων	300.000	
4. Από διάφορα έσοδα (κρατικές ενισχύσεις συνδρομές εφημερίδας, τόκοι καταθέσεων)	500.000	4.300.000
ΣΥΝΟΛΟ		4.930.701

ΔΑΠΑΝΕΣ	ΔΡΧ.
1. Διάφορα έργα	2.000.000
2. Εξόδα εκδόσεως εφημερίδας «ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ»	500.000
3. Συμπλήρωση επίπλων και σκευών περιπτέρου Αγ. Παρασκευής	400.000
4. Διάφορα έξοδα Κοινότητας (καθαριότητα ιατρείου, Ιεροψαλτές κ.λπ.)	700.000
5. Λειτουργικά έξοδα Αδελφότητας (ταχυδρ., γραφική ύλη κ.λπ.)	500.000
6. Υπόλοιπο προς διάθεση	830.701
ΣΥΝΟΛΟ	4.930.701

ΑΘΗΝΑ 18η ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1990
ΓΙΑ ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΕΛΕΥΘ. ΜΑΝΤΖΙΚΑΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ

Ο ΤΑΜΙΑΣ
ΣΩΚΡΑΤ. ΤΖΙΑΦΟΣ

ΔΩΡΕΑ ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ ΔΗΜ. Κ. ΤΣΕΦΟΥ

Η Αγγελική, σύζυγος του αείμνηστου συγχωριανού μας Δημ. Κ. Τσέφου, καθώς και ο υιός της Ιωάννης, καθηγητής αντί του ετήσιου μνημοσύνου του συζύγου και πατρός, Δ.Κ.Τ., προσέφεραν μια κάποια ΔΩΡΕΑ στην κεντρική εκκλησία της Λιγοψάς, Άγιο Νικόλαο.

ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ ΘΑ ΤΟΠΟΘΕΤΗΘΕΙ Η ΣΩΛΗΝΑ ΥΔΡΕΥΣΗΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΑΝΝΗ

Με απόφαση του προέδρου και του Δ.Σ. της Αδελφότητας, όπως και της Γενικής Συνέλευσης της Αδελφότητας εντός της άνοιξης θα τοποθετηθεί η σωλήνα ύδρευσης στον Αγιάνη.
Η σωλήνα, μήκους 800 μ. ευρίσκεται στο χωριό.

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΤΗΚΕ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΛΙΓΟΨΑΣ

Με πρωτοβουλία του Δ.Σ. της Αδελφότητας με τον όπως πάντα δραστήριο πρόεδρό της, κ. Λεωτέρη Μαντζίκα, έγινε γενική ανακαίνιση του Κοινοτικού καταστήματος της Λιγοψάς. Η δαπάνη έχει ξεπεράσει μέχρι στιγμής τα 3.500.000 δρχ. Η αίθουσα μεγάλωσε αρκετά και έγιναν και βοηθητικοί χώροι. Το κατάστημα διατήρησε το παραδοσιακό τοπικό χρώμα. Επιπλέον

ον έχει εμπλουτιστεί με αρκετά έπιπλα και σκεύη, όπως τραπέζια, καρέκλες κ.λπ. Θα χρησιμοποιηθεί για καφενείο και ψησταριά.

Ο δε υπεύθυνος του ανακαινισμένου καταστήματος είναι ο Λιγοψινός Κώστας Αντωνίου Γκέγκας.

Όπως μαθαίνουμε, το παραπάνω χρηματικό ποσό, είναι και πάλι καθ' ολοκληρία, του συγχωριανού μας Λεωτέρη Χ. Μαντζίκα.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΜΑΣ

Στη Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας της 18/11/90 οι συγχωριανοί μας έδειξαν έμπρακτο ενδιαφέρον για την εφημερίδα μας και τη συνέχισή της προσφέροντες τοιούτοτρόπως χρηματικά ποσά που δημοσιεύουμε παρακάτω.

	ΔΡΧ.
Μαντζίκας Ελευθέριος	50.000
Μαντζίκας Χαρίλαος	20.000
Μαντζίκας Ελευθ. του Χαρ.	10.000
Θεοχάρης Ειρήνη	10.000
Δήμος Πέτρος	8.000
Λάλος Αλέκος	5.000
Σιώκας Νικόλαος	5.000
Ηγούμενος Δημοσθ.	5.000
Τζίκης Χριστόφ.	5.000
Δήμος Θεόδωρος	5.000
Κυρίου Δημ.	5.000
Θεοχάρης Χρυσόστομος	5.000
Μαντζίκας Χρ. του Βασ.	5.000
Παπαναστασίου Ιωάν.	5.000
Μπαϊμάκας Αλεξ.	5.000
Τζιάφρος Σωκράτης	5.000

Ο πρόεδρος και το Δ.Σ. της Αδελφότητας ευχαριστεί τους παραπάνω

ως συγχωριανούς για τις προσφορές τους προς την εφημερίδα μας.

Στεφάνου Αγγ.	5.000
Κύρος Βασ.	5.000
Τσέφος Γ.	5.000
Τσέφος Δημ.	5.000
Ζήκος Ευάγγ.	5.000
Πίνας Μιχ.	5.000
Αναγνωστοπούλου Αγγ.	5.000
Ζαφείρης Γ.	5.000
Θεοχάρης Κώστας	5.000
Λάλος Δημήτρη	5.000
Λάλος Μιχ.	5.000
Μιχαήλ Ευάγγ.	5.000
Λάλος Χρυσάνθη	5.000
Γκάνιου Αγγελ.	3.000
Θεοχάρης Βύρων	3.000
Τζιάφρος Κων/νος	3.000
Κυρίου Βασ.	3.000
Μαντζίκας Απόστ.	3.000
Ντίσκος Χρήστος	2.000
Αλεξίου Γεώργιος	2.000
Παπαναστασίου Απόστ.	2.000
Παπαδήμα-Θεοχάρη Ελ.	2.000
Στεργίου Γεωργία	1.000
Ζαφείρης Βασίλης	1.000

Στην Αθήνα το έτος 1926. Από αριστερά Δημ. Γκέγκας, άγνωστος, Χριστόφ. Σιώκας και καθημέμος ο Ιωάννης Τσαμπαλίκας από τις Βατατάδες

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΖΙΤΣΑΣ-ΜΑΖΑΡΑΚΙΟΥ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

της Ζίτσας, όπως Πρωτόπαπα, Λιγοψιά.

Είναι ο δρόμος που συντομεύει τη σύνδεση μεταξύ των κατοίκων του κάμπου Μαζαρακίου με τους αμπελοκαλλιέργητες γενικά της περιοχής Ζίτσας. Ας ελπίσουμε σε κάποια φροντίδα.

Εν όψει λοιπόν του 1992 κατά τη γνώμη μας, τον πρώτο λόγο έχουν οι πρόεδροι των ενδιαφερόμενων κοινοτήτων που πρέπει να κινηθούν προς πάσα κατεύθυνση.

Π.Μ.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΟΜΠΟΛΗΣ ΘΑΜΜΕΝΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΑΝΕΙΑ

Ο Ιωάννης Δομπόλης γεννήθηκε στην Κρετσούνιστα, σημερινό Δεσποτικό, το έτος 1770. Ταξίδεψε μικρός κοντά στον πατέρα του Τριαντάφυλλο στην Πετρούπολη της Ρωσίας. Εκεί ήταν εγκατεστημένος από χρόνια ο πατέρας του Ι.Δ. σαν μεγαλέμπορος δερμάτων. Μετά τον θάνατο του πατέρα του ανέλαβε την επιχείρηση ο ίδιος και με το εμπορικό του δαιμόνιο επεξεργάστηκε την επιχείρησή του

Με την μεσολάβηση του Ιωάννη Καποδίστρια, υπουργού των Εξωτερικών της Ρωσίας, που είχε αδελφική φιλία, ανέλαβε γενικώς τις προμήθειες της Τσαρικής Αυλής και του ρωσικού στρατού. Ετσι, πολύ γρήγορα, έγινε ζάμπλουτος. Πρόσφερε πολλά σε έργα ευποιίας στη θετή του πατρίδα, γι' αυτό και τιμήθηκε με το παράσημο του ιππότη της Τσαρικής αυτοκρατορίας.

Το 1828 συνόδευσε τον πρώτο κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια και ήλθε στην Ελλάδα σαν οικονομικός σύμβουλος, όπου και πήρε πολλές άλλες τιμητικές θέσεις, αφού απέδειξε σημαντική δράση σε πολλούς τομείς του νεοσύστατου ελληνικού κράτους.

Από τις 100.000 χ.ρ. που έφερε μαζί του, τα μισά διέθεσε ο κυβερνήτης για οικονομική βοήθεια των αγωνιστών της παλληγενεσίας με τα υπόλοιπα άρχισε να πραγματοποιεί εκείνο που είχε τάξει σαν σκοπό της ζωής του. Την αναμόρφωση του ελληνικού έθνους και ιδίως την παιδεία που ήταν σχεδόν ανύπαρκτη.

Αγόρασε στην Αίγινα την οικία Καραγιάννη, όπου εγκατέστησε το «ΑΛΛΗΛΟΔΙΔΑΚΤΙΚΟ», που με Δ/ντή τον Γ. Μουστοξύδη, προετοίμαζε εκείνο που θα επάνδρωναν τα Σχολεία που άρχισε να κτίζει στο Ναύπλιο, Αργος, Τροιζήνα, καθώς και στην Αθήνα.

Μετά την δολοφονία του μεγάλου φίλου του Ιωάννη Καποδίστρια, αποκαρδιωμένος, επέστρεψε στις επιχειρήσεις στη Ρωσία, αλλά όμως και από εκεί δεν σταμάτησε το ενδιαφέρον του για την ελληνική παιδεία.

Στο βιβλίο του γιατρού Ιωάννη Λαμπρίδη, εκδόσεως 1880 «ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΗΠΕΙΡΩ ΑΓΑ-ΘΟΕΡΓΗΜΑΤΩΝ» γράφει:

Σημ. 1η: Χωρ. Κριστούνιστα. Ο Ιω. Δομπόλης (1791) ιδρύσαστο δια γρ. 5000 την εν ονόματι Αγ. Νικολάου εκκλησίαν.

Σημ. Η Κοινότης αυτή απαριθμεί περί τας 32 εκκλησίας, όπερ δηλοί ότι εν άλλαις εποχαί, το χωρίον τούτο κώμη μεγάλη και σημαντική ην.

Σημ. 2: Ο κλεινός τούτου υιός Ιωάννης Δομπόλης, κατέθετο εν τω ορφανοτροφείω της Μόσχας (1850) & αρ. 276,944 επί ανατο-

Στα 1834 διέθεσε το μεγαλύτερο χρηματικό ποσό για την αγορά στην Πλάκα της Αθήνας της οικίας Κλεάνθους, που εγκατεστάθη το πρώτο πανεπιστήμιο που έκανε έναρξη των παραδόσεων στα 1837 με πρώτο πρύτανη τον Δ. Σχοινά και που παρήλθου την επιθυμία σαν κυριότερο χρηματοδότη, δεν ονομάστηκε ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ, αλλά ΟΘΩΝΙΚΟ. Τον αγνόησαν εξαιτίας της μεγάλης του φιλίας με τον αείμνηστο πρώτο Κυβερνήτη Ι.Κ., αγνόησαν και την μεγάλη του προσφορά στην πατρίδα κατά την ολιγόχρονη παραμονή του εδώ, πράγμα που δεν μπόρεσαν να κάνουν όταν στα 1850 έγινε γνωστό ότι διέθεσε με τη διαθήκη του το μεγαλύτερο μέρος της μεγάλης του περιουσίας, για την ανέγερση νέου κτιρίου για το Πανεπιστήμιο, που μαζί με τους άλλους όρους, με τους οποίους εκάλυπτε την αυτόνομη και απρόσκοπτη λειτουργία του, να ονομασθεί τούτο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟΝ στη μνήμη του μεγάλου του φίλου και όχι ΔΟΜΠΟΛΕΙΟΝ.

Αυτός ήταν ο μεγάλος μας συμπατριώτης, αλτρουιστής και μετριοφρων. Θέλησε να μείνει στην αφάνεια και λησμονήθηκε. Εμείς όμως οι Ηπειρώτες είμαστε υποχρεωμένοι αφού το επίσημο κράτος δεν το θέλει να τον τιμήσουμε καθώς πρέπει, γιατί πράγματι υπήρξε ο μεγαλύτερος από όλους τους εθνικούς ευεργέτες γνωστούς και άγνωστους.

Πέθανε κατά τον Χρ. Χριστοβάσιλη, το έτος 1849 στην Κέρκυρα στη βίλα του Καποδίστρια όπου και ετάφη. (Είπαν πιθανότερη εκδοχή αυτή, επειδή οι πληροφορίες ως προς το σημείο διαχέζονταν γιατί βασίζονταν στις πληροφορίες του Ντάφλου Τόλη και Χριστοπαπά, που παρήλθο το 1971 έγιναν έρευνες για τον τάφο του, επέβησαν άκαρπες και ήταν επόμενο, μετά από τόσα χρόνια, ενώ εκείνες που έκανε με εντολή του υπ. Εξωτερικών η πρεσβεία στο Βολκόφ και Σκολένσκ, μετά τινων χρόνων, δεν βρήκαν ούτε ίχνος.

κισμώ προς ανέγερσιν και διατήρησιν Πανεπιστημίου εν τη πρωτεύουση της Ελλάδος με 56 έτη, φέροντας το όνομα του αοιδίμου κυβερνήτου.

Σημ. 3: Από τινων ήδη ετών, η εν Ιωαννίνους επιτροπεία των αγαθοεργών καταστημάτων χορηγεί ανά γρ. 1000 εις τους εν Ιωαννίνους συγγενείς του ελεοθέτου τούτου και τους εν τω χωρίω Μπρίανιστα (τμημ. Κουρέντων), ένθα σώζονται απόγονοι της αδελφής αυτού Χαίδως, από του τόκου 10.000 ασσιγ. διατεθέντων υπέρ των συγγενών αυτού και υπό την εποπτείαν των αυτών επιτρόπων.

Στο επόμενο φύλλο η Δομπόλεις διαθήκη

Κώστας Τσέφος, Γεώργιος Πατραμάνης και Δημήτριος Κοντογιάννης Ο σημερινός πρόεδρος Κώστας Γραβάνης επίβλεπει την επιτελούμενη προσωπική εργασία